

Arrest

nr. 204 765 van 31 mei 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. FADILI
Belgiëlei 15b bus 10
2018 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 20 februari 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 24 september 2014 tot intrekking van het recht op vestiging en van diens beslissing van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 24 februari 2015 met referentnummer 51562.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest van 29 maart 2018 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. FADILI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) neemt op 24 september 2014 een beslissing tot intrekking van het recht op vestiging. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“De betrokkene heeft een C kaart bekomen door gezinshereniging met zijn Belgische echtgenote El M.N. met wie hij huwde op 12.04.2004. Hij diende een aanvraag in tot het verkrijgen van een visum D op basis van het toenmalige art 40 van de wet van 15.12.1980 op 06.10.03. Dit werd hem toegestaan op 01.04.05. Hij diende een aanvraag vestiging in in functie van zijn echtgenote op 24.08.2005 en werd in het bezit gesteld van een Al. Op 23.01.2006 verkreeg hij zijn identiteitskaart voor vreemdelingen. Deze werd omgezet naar een C kaart op 13.12.07.

Op 30.04.2014 bevestigde het Hof van beroep te Antwerpen (arrest ref 2013/AR/296) het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 18.12.2012 (vonnis ref 12/2702/A) en vernietigde daarmee het huwelijk tussen E.K. en E.M. als een schijnhuwelijk. Dit huwelijk werd dus strijdig bevonden met de Belgische en internationale openbare orde.

De betrokkene heeft de Belgische procédures tot gezinshereniging misbruikt gezien hij in werkelijkheid niet de intentie had om een duurzame levensgemeenschap aan te gaan met een Belgische onderdane. Zijn frauduleuze intentie blijkt duidelijk uit het bovengenoemde vonnis en arrest.

Als een gevolg van het algemeen rechtsprincipe 'fraus omnia corrumpit' wordt het recht op vestiging in het Rijk ingetrokken.”

1.2. Op dezelfde datum neemt de gemachtigde tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

De heer:

naam: E.K.,

voornaam: M

(...)

nationaliteit: Marokko

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen dertig (30) dagen na de kennisgeving / uiterlijk op 20 februari 2015

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1:

2° de vreemdeling verblijft langer in het Rijk dan de termijn waartoe hij gemachtigd is door het visum of de visumverklaring dat of die in zijn paspoort of in zijn daarmee gelijkgestelde reistitel werd aangebracht (art.6, eerste lid, van de wet)

Het wettig verblijf van de betrokkene verstreken. Als gevolg van de vernietiging van het huwelijk op basis waarvan de betrokkene zijn recht op vestiging in het Rijk verkreeg, vervallen ook alle uit het huwelijk voortgevloeide rechten. Zo ook het recht op gezinshereniging. Het verblijfsrecht werd ingetrokken door de Dienst vreemdelingenzaken op 24.09.2014 wegens fraude.

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Bij arrest van het Hof van beroep te Antwerpen van 30.04.2014 (ref 2013/AR/296) werd betrokkenes huwelijk met de Belgische onderdane M.N. vernietigd als zijnde een schijnhuwelijk en dus als strijdig met de openbare orde bevonden.”

1.3. Verzoeker dient op 14 juli 2017 een aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een Belgische onderdaan, in casu zijn vader.

1.4. Uit de informatie bezorgd aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) blijkt dat verzoeker op 21 december 2017 in het bezit werd gesteld van een F-kaart, geldig tot 16 december 2022.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) juncto artikel 39/2, §2 van dezelfde wet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure voor de Raad zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt dat verzoeker op 21 december 2017 een F-kaart ontving, geldig tot 16 december 2022 naar aanleiding van een aanvraag gezinshereniging met zijn Belgische vader. Dit gegeven wordt door de partijen niet betwist.

De vraag rijst dan ook of, in het licht van het hierboven gestelde, het aanvechten van de bestreden beslissingen verzoeker nog enig voordeel kan opleveren. Waar verzoeker door de eerste bestreden beslissing een verblijfsrecht heeft verloren en daarnaast werd bevolen het grondgebied te verlaten, geniet hij immers heden weer een verblijfsrecht, hetgeen niet enkel raakt aan de uitvoerbaarheid van het bestreden bevel maar ook aan dat bestreden bevel zelf.

Wanneer verzoekers belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Het komt verzoeker toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang heeft bij de nietigverklaring (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752)

2.3. Ter terechtzitting stelt de raadsman dat verzoeker ondanks de toekenning van een verblijfsrecht toch zijn belang behoudt. De raadsman stelt dat verzoeker ten tijde van de bestreden intrekking van zijn verblijfsrecht op 24 september 2014 “[...] *in een put [is] gevallen*” omdat hij toen werkzaam was in een vennootschap als zaakvoerder en het verderzetten van deze werkzaamheden ten gevolge van deze intrekking niet langer mogelijk was. Hij haalt aan dat hij bepaalde sociale rechten heeft opgebouwd, zoals een werkloosheidsuitkering, die ook voor de periode tussen de intrekking van zijn verblijfsrecht en het opnieuw toekennen ervan met terugwerkende kracht kunnen worden hersteld indien de intrekking van zijn verblijf onterecht zou worden bevonden. Daarnaast haalt de raadsman aan dat de intrekking van verzoekers verblijfsrecht later een hinderpaal kan vormen indien hij de Belgische nationaliteit zou willen verwerven. De raadsman bevestigt, op vraag van de Raad, dat verzoeker actueel terug werkzaam is als zelfstandige, met name als zaakvoerder van een vennootschap.

2.4. In zoverre de raadsman louter betoogt dat de intrekking van verzoekers verblijfsrecht later een hinderpaal “*kan vormen*” indien hij de Belgische nationaliteit “*zou willen*” verwerven zonder dit verder te concretiseren of uiteen zetten, geeft verzoeker slechts blijk van een hypothetisch belang (RvS 25 oktober 2012, nr. 9148 (c)).

Door verder te wijzen op de retroactieve toekenning van “*sociale rechten*”, zoals een werkloosheidsuitkering, geeft verzoeker enkel blijk van een financieel belang bij zijn vordering.

De Raad wijst erop dat een louter financieel belang door de Raad van State als een onrechtstreeks belang wordt beschouwd (RvS 8 januari 2009, nr. 189.347; RvS 31 juli 2008, nr. 185.574; RvS 28 februari 2008, nr. 180.176; RvS 25 oktober 2007, nr. 176.153). Het rechtstreeks karakter van het belang heeft betrekking op de relatie die dient te bestaan tussen het nadeel en de bestreden beslissing aangezien er een direct of rechtstreeks causaal verband moet vaststaan tussen beide.

Het recht op toegang tot de rechter wordt niet op buitensporige wijze beperkt door de interpretatie dat beroepen slechts voor de Raad kunnen worden gebracht door verzoekende partijen die doen blijken van een rechtstreeks belang (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010, r.o. B.6).

De Raad is van oordeel dat het belang dat erin bestaat om de bestreden beslissingen bij arrest van de Raad onwettig te horen verklaren en na vernietiging ervan de sociale rechten van verzoeker met terugwerkende kracht te doen herstellen, een voordeel is dat niet is verbonden met het doen verdwijnen van de bestreden beslissingen uit het rechtsverkeer, maar enkel met het gegrond horen verklaren van één of meer middelen.

Samen met verwerende partij, herhaalt de Raad dat dergelijk financieel belang volgens de Raad van State onrechtstreeks is en niet volstaat voor de ontvankelijkheid van een beroep (RvS 5 juli 2010, nr. 206.406).

2.5. De Raad stelt derhalve vast dat het ingestelde beroep tot nietigverklaring, nu verzoeker niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang, onontvankelijk is.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES